

Z ČESKÝCH VLASTÍ.

Zabit v lomu. — Nádeník Josef Švora z Měšan pracoval ve středu dne 15. července v jednom borounském lomu, nedaleko královské ho lomu, v němž právě trželi skála dynamitem. Při výbuchu přiletěl jeden balvan do lomu, kde pracoval Švora a zabil jej.

Dítě zabito slámem. — Ve středu, dne 15. července o půl 6. hod. odpoledně na trávníku u železného mostu před školou v pivovaru v Písní třetiletý chlapec p. Vác. Vinař, bronše v kamenické dílně Cingrošové. Dítě si tam hrálo zcela bez dozoru a nikdo je neviděl. V tom však přiběhl se vlak a zasáhl hlavu malého hochy. Ubohému rozmáčkuta byla hlava, takže hned bylo mrtvo.

Posteří profesor. — Na vídeňském zvěrolékařském ústavě posteřil dne 15. července posluchač Kofistka, rolem Čech, prof. dr. Schindelku. Učinil tak ze zoufalství, jelikož při zkoušce u prof. Schindelky propadl a dobře věděl, že jako syn chulých rodičů nemůže dále studovati.

Milenci se oběsili. — V pátek dne 17. července procházel se u lase nedaleko Tuchoměřic asi 22letý elegantně oděný jinoch a dívka asi 19letou, taktéž slušně oděnou. Za nedlouho oba v lese zmizeli. Po 8. hod. nalezl je jistý stateničský občan při hledání hub na větvi borovice oběšené. Větev se pod jejich tíží přelomila, milenci spadli na zem a usmrtili se sedice takřka na zem. V oběšenici poznán Vác. Schumann z Prahy a v dívce milénka jeho Teresia Neissova z Duchcova. Známost učinili si mladí lidé v Duchcově a když seznali, že jim scházely hmotné prostředky ke sňatku, usnesli se, že skončí život sebevraždou, což písemně rodičům oznámili a vykonali.

Veliká krádež na poštovním ředitelství v Praze. Delší dobu pozorovali úředníci pražského poštovního ředitelství, že mezi sebou mají zloděje. Zastřili svůj dozor, zejména když se ztratilo psaní s několika sty markami. V noci na středu dne 15. července byla ředitelství zaslána z Lovosic zástilka erárních peněz v obnosu šestnácti tisíc zlatých, která beze stopy zmizela. Zavedenc ovšem nejpečlivěji vyšetřování a důkladným výsledkům podrobeni byli všichni úředníci, kteří se zmíněnou zástilkou měli co činiti. Zjistilo se, že poslední měl ji v ruce 24letý výpravčí Karel Hajn ze Smečna, jenž však nechťel o zástilce vědět a trval při této své výpovědi, i když mu bylo přesně dokázáno, že peníze v rukou měl. Prohledán jeho stůlek a úřední místnost, kde pracoval, nenalezeno však ničeho. Podroben tudíž opětně dlouhému výsledku na poštovním ředitelství, popřal krádež — nieměně dodán byl na policijní ředitelství. Od 2. hod. odpoledne až do 1. hod. ráno, jen s malými přestávkami, byl stále vyslýchán. Popřal stále účastenství na krádeži, byl ale prohlášen za zatčena a dodán trestnímu soudu do vyšetřovací vazby. V bytu jeho byla mezi tím vykonána prohlídka, při kteréž nic podezřelého nalezeno nebylo. Také četné místnosti v budově poštovního ředitelství byly za přítomnosti policejních zřízenců prohledány, neboť vznikla domněnka, že ukradené peníze byly na různých místech rozstrkány. A tato domněnka také se potvrdila, neboť v jedné z přízemních místností ve dvoře, vedle záchodů, byl pod starým papírem a odpadky nalezen balík a v něm 180 desítek. Větší část kradených peněz zbyla však domů nalezena. Hajn byl u počty zaměstnan přes tři roky a sloužil ve Smečně, pak na Kladrné a nyní v Praze. Dosud střížen je jen podezřením, že krádež spáchal. Je-li toto podezření důvodné, vyjde soud na jeho průběhem dalšího vyšetřování.

Nové ministerstvo italské

(z Napolitano Listy)

Změna, která se stala v ministerstvu italském, znamená rozhodně vítězství militarismu a další kloucní státních financí, přibývání národohospodářské bředy na poloostrově apeninském. Odstoupili totiž čtyři ministři, jichžto pevným přesvědčením bylo, že království italské má nem pomoci leda ztenčením zbrojní jeho moci a šetrností v pokladně státu. Na jejich místo dosedli politikové, kteří se nerozpákejí udržovati brannou sílu italskou na posavadní výši a žádají na poplatcích dáleť neznesitelné obětí pro ni. Zajisté významně provládnoucí proud v obecné politice evropské, že spor mezi šetrným a nehospodářským státním v Itálii skončil na prospěch nehospodárnosti. Povážli se, že tak se stalo v zemi, jejížto obyvatelstvo jest hmotně na mízně, ba, kde celá velká, kdysi vším blahobytem kvetoucí krajina, Sicílie, jest jevitěm skutečného hladu a moru několika set tisíc nevinných, do úpadku a do vysílení pracujících předsátníků státních, není lze ubrániti se nejtrpěčím citům a vážné úvahy, kam za nynější doby se podělá staré učení, že státy byly zřízeny pro blaho svých účastníků ?

Itálie tedy ubírá nebo spíše řídí se dále na cestě, která nevede jinam než ke katastrofě. Hmotné její síly jsou naplnty nejvyšší měrou a nová břemena uvalují se na ně. Markýz Radini zajisté měl ohledně financí státních nějaký zámr, když získal pana Colomba pro své ministerstvo po pádu Crispia. Není lze pomysliti si, že neznal zásady Colombovy, sréřující ku zjednání aspoň snesitelnějšího pořádku ve státní pokladně italské. Colombo přimlouval se za provedení úspor, které měly se provésti především v rozpočtu vojenském. V srozumění s ministrem Ricottem navrhoval, aby branná moc italská se ztenčila asi o 80,000 mužů. Čím mohlo se ušetřiti ročně přes 12 millionů lir, peněz, který by mohl vydati dobré ovoce, kdyby se ho užilo na ulevění bdy pracovnímu lidu sicilského a na zvelebení zemědělství a živností po celém království. Však vojenská strana na dvoře královském jest příliš sílna a král Humbert sám pokládá stále zvelebování a rozmnožování vojensství za nejblávnější úkol státu, aby hospodárné snahy a návrhy ministrů Colomba a Ricotta byly mohly se dodělati úspěšně. Generálové zvtěžili nad politiky a národními hospodáři v ministerství Rudinově. Stalo se usnešení, aby porady o navržených úsporách ve vojsku a v pokladně státní byly odročeny až na podzim. Nezbyvalo, než aby ministři Colombo a Ricotti buď se podrobili tomuto usnešení, za nfmž stál i král Humbert, nebo aby opustili svá křesla. Rozhodli se, že odejdou. Učinili tak. Správný, přirozený a ústavně odůvodněný násidek zajisté byl by býval, aby s nimi byl se rozloučil s ministerkým úřadem i markýz Radini, zvláště když i vévoda Sermoneta, ministr politiky zahraničné, k nim se přidružil. Však Radini omloučil se od svých kolegů, politikův a národních hospodářův a přizpůobil se generálům. Zůstal v čele vlády nové, která jest přímým opakem vlády, zřízené jfm samým teprve před třemi měsíci. To jest přemet rovněž zajímavý, jako byl ten, jež Rudini před krátkým časem učinil v otázce trojspolku ! Ale tu jsme se octli u jádra otázky italské. Nikoliv zřetel k potřebám a silám Itálie, toliko ohled na trojspolek rozhodl v návrzích ministra Colomba na úspory ve vojsku a ve francích. Nikoliv povinná péče o hmotný blahobyt národa vlastního, toliko velmocenské ohoutky a úslužnost kamarilly k cizím prospěchům způsobily pád skutečných vlasteneckých státníků italských. Politika

trojspolku nabyla v římě opět vřeh nad politikou italskou. Luxus veliké armády, jejížto udržování vyvádá už poslední plodné síly národa italského, bude se tedy provozovati neohroženě dále na území nejslabšího členu trojspolku.

Při tom pak vyskytuje se i druhá zajímavá stránka v ministerstvu italském, nově zřizován pod národními markýze Radina. Vstoupil do něho za vévodu Sermoneta pan Visconti Venosta. Zajímavá jest tato událost proto, že nový ministr zahraničné politiky italské má už svou kapitolu ve zkušenostech a dějinách rakouských. Dosáhnul 68. roku svého věku, Visconti Venosta může poukázati na svou politickou minulost, která od roku 1848 až do roku 1876 všude rozhodně a důrazně stála v nepřekrojitelné odporu proti politice říše rakouské. Zajisté zajímavý to fakt v životě muže, který odtud bude zastupovati Itálii ve spolku, k němuž náleží i — Rakousko.

Celý svět viděl, jak pan Visconti Venosta od roku 1848 až do roku 1866 sbíral své vavřiny na všech italských bojištích proti Rakousku a jak po roku 1866 na poli diplomatickém vynikl jako nejúhlavnější nepřítel rakouské říše. Účastnil se všech italských revolucí proti nenáviděné vládě cisácké — jak totiž se řkalo v království lombardsko-benátském vládě rakouské — byl v táboře Garibaldiově r. 1859, uzavřel s Napoleonem III. známou smlouvu zahřjovou, zjednal r. 1866 s polek Itálie s Pruskem a byl i zástepcem Itálie při dělání míru pražského. Mimo toto přfímé vystupování proti Rakousku nepřetržitě téměř po dvacet let Visconti Venosta potřal politiku rakouskou i v papežském římě a připravoval vjezd vojska italského do věčného města průlomem v Porta Pia.

Jaké to vzpomínky vinou se čtyřicetiletým působením nového ministra zahraničné politiky italské, a všechny namířeny jsou toliko jedním směrem, proti Rakousku!

Lze li nadřiti se, že Visconti Venosta celou svou politickou minulost zapře ? Lze li očekávat, že proživ více než polovici svého života ve skutečích, čelících na seslabení a rozbití Rakouska, k stáru se stane jeho přfitelem ? Není li spíše oprávněna myšlenka, že Visconti Venosta na sklonku svého života zůstane tím, čím byl jako bujarý mladík a jako vyspělý muž ? Jest tedy odůvodněno potěšení, které z jeho dosednutí ke správě zahraničné politiky italské projevují i vládní listy rakouské ? Podle minulosti a podle zdravého rozumu lidského zajisté spíše by bylo na místě, pohlížeti v diplomatických kancelářích rakouských k nástupci vévodu Sermonety s upjatou opatrností, ba i s notnou porof nedůvěry. Že pan Visconti Venosta v nynějším svém úřadě velice jest vhod Prusku, o tom nepochybuje me. Prokázal roku 1866 Prusku nemalou službu, a Itálie sklídila za ni také skvělou odměnu na útraty Rakouska. Ale že by třeba v trojspolku přestal býti odpůrcem Rakouska, tomu neuvěřit nikdo na světě. Vzhledem k této řiši jest právě on nejméně důvěry hodným členem nového ministerstva italského. Dost možná, že markýz Radini před čtrnácti dny v předtuše nynější změny, ve svém kabinetě pronesl slova, že trojspolek bude musit býti opraven. Nynější jeho kolega pro správu zahraničné politiky jest dle své minulosti onen muž, jenž by "opravu" trojspolku mohl provésti. Na čí útraty, snadno uhoďnout. Starý revolucionář z let 1848 a 1859 zajisté nebude tak zcela nepřfitelem snah irredenty v jižním Tyrolsku, v Terstu a v Přfimoři ! Není vyloučena možnost, že pro zachování trojspolku navrhne nějakou opravu evropské mapy právě v těchto místech. A domnívá se někdo, že by při tom návrhu narazil na nepřekonatelné překážky v — Berlíně ?

Ošetřování malých dítek v létě.

Prof. "Pokrok Západu" píše dr. Karol H. Bremer, lékař lékař v Omazo.

Dotčenost.

Třetí skupina, to jest nervový průjem povstává, když se děcku nervy něčím najednou přfiliálně poráží, jako zlostí, radostí, strachem aneb jinými nervovými nemocemi, jako modřím kašlem, sv. Vyta tancem, zápalem bílým mozgových a mléných atd. Nemoc tato se vyskytuje po celý rok, však v létě se její nejčastěji. Dítka jest náhle ochváceno průjmem, dostane trochu hořkou, bolestí břicha, ale výkaly mají pravidelnou barvu, jsou sice řídké ale neobsahují pěny a ony zmíněné bílé kousky neztrávené stravy. Když se dá děcku přiměřený lék, děcko se utiší, vyspí a jest opět vše v pořádku. Pak li jest to následkem jiné nemoci nervové soustavy, léčt se ovšem tato a průjem přestane sám. Tato nemoc též se vyskytuje po řdku.

Čím mladší dítě, tím snáze podléhá této nemoci a tím lepšího ošetření potřebuje. Při ošetřování dítek v létě hlavně důžno dbáti následujících pravidel:

Vhodná strava a správné krmení; přiměřený oděv; vzorná čistota a venkovský vzduch.

Děcko má dostávat v létě pouze čerstvou, snadno ztravitelnou stravu. Dítka pod 1 rok staré, pak-li matka její může kojiti, nemá se po prvém dnu jít odstavit, nýbrž má se počkat až uplynou parné měsíce červen, července a srpna. Pak-li matka její nemůže kojiti, má jej odstavit dříve, to jest v únoru neb březnu a pomalu jej navyknot na jinou stravu. Nejlepší náhrada za mateřské mléko pro nemluvnátka jest dobré, čerstvé kravské mléko, poněvadž však toto obsahuje mnoho tvarohu a málo tuku a cukru, má se rozředit jednou neb dvakráte vařenou a ustálou vodou, do čehož se pak přidá na každý kofík lžice vápenné vody, dvě lžice smetany a malá lžička mléčného cukru (milk sugar) jež lze v každé lékárně koupiti. Je-li dítka slabé, na místo vařené vody přidá se odvar z ječných krulek. Čím starší dítka, tím méně vody se přidává. Mléko se má krmit vždy teplé a studeného se dítka nemá nicého dávat ani pít ani jíst. Pak-li nelze dostat ani čerstvé kravské mléko a sladkou smetanu, jest lépe použiti některé umělé jídlo, jako "Mellins food," "Lactated food," "Horlick's malted milk," atd., jichž se mnoho v trhu nalezá a návod jak se upravují nalezá se na každé lahvi.

Nikdy se nemá malému dítku v létě dávat jídlo se stolu, jako brambory, maso, zelenina, ovoce atd. ani pivo. Je-li dítka mezi prvým a druhým rokem a jest silné, může dostati trochu sucharů (krekessů) rozmocněných v mléce, neb trochu čisté polévky z masa.

Všecka voda jít pije a z níž se proň jídlo připravuje, má být vařená a ustálá, aneb lépe cezená zkrze čistou vatu (absorbent cotton)

Nikdy se mu nemá dávat najednou tuze mnoho, raději častěji. Pro dítka půl roku staré tři až čtyři velké lžice najednou je dost. Za to se mu může dávat každé dvě neb tři hodiny.

Láhev z níž se krmit má mft pouze gumový cucák navléknutý na hrdle, který se má s lahvi po každém krmení v horké vodě s trochou vody vyapařit a kartáčem umýt a chovat v studené vodě než přijde opět čas ku krmení. Nikdy se nemá používat lahvi s dlouhými, gumovými rourkami které se nedají vyčistiti a mléko v rourkách zbylé se stále kváší a jídlo v lahvi znečištuje.

Dítka se nemá krmiti vždy když pláče, nýbrž mezi krmením se mu má dáti napřti převařené a ustálé vody. Dítka má žízeň následkem

Nejlepší

Domáci Léč

jaky kdy poznala. Slova ohvály jedné Newjorské paní o

AYER'S PILLS

"Přefi si připojiti své dosvědčení k oním, kteří užívají Ayer's Pills a řek, že užívala jsem jich po mnoho roků s výsledkem nejlepším. Proti vadám žaludku a jater, jakož i bolestí hlavy, vzniklého s porušením zdraví jsou Ayer's Pills nevyrovnatelnými"

Kdykoliv se přátelé mojí ptají, jaký jest nejlepší lék proti nepořádkům žaludku, jater, neb vnitřnosti, jest mojí bezesměnnou odpovědí, že jsou to Ayer's Pills. Vzaty byvše v čas zrušit nachlazení, předchází chřipce, zastavují šimnící a řdi zařívací ústrojí. Jsou snadné k užívání a jsou ve skutečnosti nejlepšími všeobecným rodinným lékem, jaký jsem kdy seznala. — PANÍ MAY JOHNSON, 368 Rider Ave., New York City.

AYER'S PILLS

Počteny nejvyšší odměnou na světové výstavě.

Ayer's Sarsaparilla vyléčí všechny neduhy krve.

toho pláče, když se mu vždy dá lávem s mlékem, přeče si žaludek, který nemůže tolik jídla ztrávit, toto se počne kvásit a nemoc jest tu hned. Do vody k pití se může přidat pár kapek ostružinové pálenky (Blackberry brandy).

V horkých dnech udržujte dítka v chladku. Kde možno, mějte je venku ve stínu a dejte mu jen lehký oděv. Když není v průvanu, tak netřeba se nastuzeni obávat. Nejlepší jest dáti dítka jednoduchý flavelový pás kolem břicha, plenkou a jednoduché kalikové šatečky. Do peřinek se nikdy nemá zavínovat.

Udržujte dítka v čistotě. Dítka se má každý den dvakrát koupat. Když jest horko a když se osušilo, dejte jej spát na visutou houpačku a přikrejte pouze dekou, nikoliv peřinou. Peřina se v létě nemá nikdy používat.

Nech e dítka spát samotné, tuze mnoho houpauf a nosení mu nesvědí.

Když se pak děcko náhodou rozstůně, nedávejte mu patentované léky, neb "thé" starých bab ale zvolejte nějakého lékaře, který vám svědomitě poradí

Zhoubným požárem navštíveno

bylo ve středu 15. července o 10. hodině večerní městečko Horní Jelení. Vznikl právě ve čtvrti městečka, kde bydlel vesměs chudý lid, rozářfil se v malé chvíli na celé okolí a 88 domů v popel obrátil. Dřevěná budovy v úzkých uličkách zachváčeny byly vysokými plameny takřka současně, tak že ubohému chudému lidu zbylo jen tolik času, aby svůj život zachránili. Všecko ostatní podlešlo zhoubnému požáru. Ani dobytek nemohl býti zachráněn. Z domů nemohlo býti nic vynešeno, poněvadž hořící trámy padaly do ulic, které jsou úzké, tak že průchod byl nemožný a tím i sborům hasičským zachraňovací práce byly znesnadněny. Na 400 duš kvil pod širým nebem, nemajíce přfštěří a se srdcelonným nářkem prosí o pomoc. Celá čtvrtina obyvatelstva, tímto požárem postižená, octla se v nevýslovné bídě a nouzi. Smutné to divadlo!